

No siguis neutral, animal!

«Potser estem gesticulant per sobre de les nostres possibilitats, però desitjo i espero que no trigarà el dia en què qui hagi de ser valent ho sigui»

?En el seu llibre *El Director* (Libros del K.O.), ple d'anècdotes i reflexions de *mindfulness*, el periodista David Jiménez explica com va ser la seva vivència com a director d'*El Mundo*. Jiménez, barceloní, assegura que després de fer de corresponsal per l'Àsia durant dues dècades no pensava que ser director d'un diari fos una cosa tan complicada. I recorda, també en les entrevistes que li fan, com el llavors ministre d'Interior espanyol, Jorge Fernández Díaz, li va dir, quan dirigia el segon diari d'Espanya, que "*no era momento para la neutralidad*". A Jiménez, que de tan descriptiu sembla naïf, li subleva aquest "suggeriment" del gran sacerdot de les clavegueres espanyoles. Ell venia a fer periodisme, diu.

Doncs, francament, avui no es pot ser neutral. I no vinc amb el maniqueisme de casinet: o democràcia o repressió. Però una mica és això. Nou persones a presó preventiva, un disbarat. Els drets polítics dels diputats electes empresonats com Josep Rull, Jordi Turull o Oriol Junqueras són trepitjats constantment, i la campanya de silenci sobre Carles Puigdemont. Ens hem acostumat a això? Potser sí, però no em faran creure que això és normal. Un diàleg ben estrany. I després, el jutjat d'instrucció número 13 vol iniciar els tràmits per embargar béns a 17 persones processades per organitzar el referèndum de 2017, i ara són una organització criminal. Com t'ho pots empassar? No es pot ser neutral.

Això d'en Miquel Iceta al Senat ens ha superat. Per principi crec que sempre s'ha de negociar. Sempre. Veig la política, i la vida, així. Per molts papers, tradicions, sentències, pactes establerts o posicions oposades: sempre se'n pot parlar. Ara bé, no veig cap revolució democràtica cavalcada per Iceta. I no veig, estranyament, els socialistes fent cap gest ni plantejant cap estratègia per 'desinflamar' la situació d'excepció política que viu Catalunya, no els independentistes. Me n'esperava més. És igual votar no que abstenir-se al Parlament, en qualsevol cas no és temps de cortesia quan no només Espanya no es vol seure a parlar, és que no hi ha ni taula. Treballin més i millor, senyors del PSOE, i triïn interlocutors vàlids i confiables. Si Iceta fos senador i fos president del Senat espanyol, què canvia? Doncs això.

Estic d'acord amb els que diuen que no podem ser victimistes. Però tampoc podem anar bandejant els fets. El més gros de tot és que hi ens hem acostumat. Estic d'acord amb els que diuen que s'ha de negociar. Però no podem anar esperant manà del cel i anar blanquejat les polítiques erràtiques que vénen de Madrid. I amb tot, veig la situació amb optimisme. Perquè estem deixant de ser neutrals, però sense sectaris, i estem obrint la perspectiva malgrat que ens vulguin tancar els ulls. Potser estem gesticulant per sobre de les nostres possibilitats, però desitjo i espero que no trigarà el dia en què qui hagi de ser valent ho sigui i s'assegui en una taula per dialogar de veritat, sense neutralitat.